

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ק"א ע"א

פרשת אמור

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּתִיּוֹבְתָא, וְקָבִיל לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא. אָמַר לִיָּה, אָדָם, אַנְתָּ תְּהָא סִימְנָא לְבִנְיָה לְדָרִי דְרִין, בְּהָא יוֹמָא קִיָּמִין בְּדִינָא, וְאִי יְתוּבוּן אֲנָא אֶקְבֵּל לוֹן, וְאִיקוּם מְכוּרְסִיָּא דְדִינָא, וְאַתְקִיָּים עַל כּוּרְסִיָּא דְרַחֲמִי, וְאַרְחֵם עָלֵיָּהּ. וְדוּד אָמַר, (תהלים קטז) אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע יי' אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנֶי. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים קל) כִּי עֲמָהּ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּנָּוֶרָא. וְכְתִיב, (תהלים לו) כִּי עֲמָהּ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרָה נִרְאָה אוֹר.

רעיא מהימנא פְּקוּדָא (מ'ב) דָּא לְתַקּוּעַ שׁוֹפָר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה דְּהוּא יוֹמָא דְדִינָא כַּמָּה דְּאוֹקִימְנָא וְהָא אוֹקִמוּהָ דְכְּתִיב (תהלים פא) תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר, בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲגֵנוּ וְהָא אֲתָמַר. דְּהָא אִיהוּ יוֹמָא דְסִיְהָרָא אֲתַפְּסִי בֵּיהּ וְקָאִים עֲלָמָא בְּדִינָא. בְּגִין דְּהָהוּא מְקַטְרָגָא חָפִי וְכָסִי וְאַנְעַל פְּתַחָא עַל מַלְכָּא אַתְרֵהּ דְדִינָא שְׂרִיָּא לְמַתְבַּע דִּינָא עַל עֲלָמָא. וְאִי תִימָא אִיךָ אֲתִיְהִיב לִיָּה רְשׁוֹ לְהָהוּא מְקַטְרָגָא לְחַפְּאָה וּלְמַתְבַּע דִּינָא, אֶלָּא וְדָא בִּידָא דְּהָא מְקַטְרָגָא שׁוֹי קב"ה לְמַתְבַּע דִּינָא עַל כָּל עֲלָמָא וְשׁוֹי לִיָּה יוֹמָא יְדִיעָא לְמַתְבַּע קַמִּיהָ כָּל דִּינִין דְּעֲלָמָא דְּהָא קב"ה עֶבֶד לִיָּה וְשׁוֹי לִיָּה קַמִּיהָ. לְמַהּוֹי דְּחִילוֹ דְּקב"ה סֶלְקָא וְשְׂרִיָּא עַל כָּלָא. וְרָזָא דָּא וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שְׂרִירָאוּ מְלַפְנִיו (קהלת ג) מְאִי עָשָׂה, עָשָׂה לְהָא מְקַטְרָגָא וְאַתְקִין לִיָּה קַמִּיהָ לְמַהּוֹי סִיְיָפָא שְׁנָנָא עַל כָּל עֲלָמָא וְכָל דָּא

בגין דיחלון מקמי קב"ה כלא ודא איהו סנטירא דתבע חובי בני נשא ותבע דינא ותפיס בני נשא וקטיל לון ואלקי לון כלא כמה דנפיק מן דינא. כגוונא דההוא ממונה בי דינא דלתתא דאתייהב ליה רשו לאדכרא קמי בי דינא פלוני עבד כה. ופלוני עבר על כה. ולמתבע עלייהו דינא. ותנן רשו אתייהב לההוא ממונה בי דינא לאנעלא על בי דינא פתחא עד דיגזרון דינא על כל מה דאיהו תבע ולית רשו לבית דין לדחייא ליה. בגין כי אני אוהב משפט ואיהו בעי דעלמא יתקיים בדינא ולמנדע דאית דין ואית דיין. כהאי גוונא שוי קב"ה קמיה להאי דאיהו תבע דינא קמי מלכא על כל בני עלמא. ובהאי יומא אתייהב ליה רשו לכסאה פתחא דמלכא וסיהרא אתחפיא לגו עד דיתגזר דינא על כל בני עלמא. ואע"ג דכלא אתגלי קמי קב"ה לא בעי אלא בדינא. כלא כגוונא חדא עילא ותתא אתקין כרסויא דדינא בהאי יומא וסנטירא אתא ותבע דינא על כל עובדי בני עלמא כל חד וחד כפום ארחוי וכפום מה דעבד. וסהדין אתין וסהדי על כל עובדי בני עלמא ואלין אינון עיני יי' דאינון משטטי בכל עלמא וכמה אינון עיני יי' דלית לון חושבנא דקא אזלי ומשטטי בכל עלמא וחמאן כל עובדי בני עלמא. ווי לאינון דלא משגיחין ולא מסתכלין בעובדיהון דהא לגבייהו קיימין אליון סהדי מלכא ומשגיחין וחמאן כל מה דאינון עבדין וקאמרי דהא אינון סלקי וסהדי קמי מלכא והאי סנטירא קאים קמי מלכא ותבע דינא פלוני עבר דינא פלוני עבד כה. והא הכא סהדי. ועד דקב"ה לא שאיל לון לית לון רשו לסהדא. כדין אינון סהדי סהדותא. וכלא אכתיב קמי מלכא בפתקא. בבי מלכא אית חד היכלא היכלא דא מליא אשא חוורא והאי אשא מתגלגלא בפלקא ולהיט שביבן והאי לא פסיק לעלמין. לגו האי היכלא אית היכלא אוחרא מליא אשא אוכמא דלא פסיק לעלמין תרין סופרין קיימין תדיר קמי מלכא. בשעתא דדינא סהדין כל סהדי קמי מלכא. אינון סהדין נטלין מההוא פלקא דאשא חוורא וכתבי עליה בההוא אשא אוכמא. וכדין מלכא אחמיץ דינא עד זמנא ידיעא

דילמא בין כך ובין כך יהדרון בתשובה. אי יהדרון פתקין נקרעין ואי לאו מלכא יתיב וכל אינון דבי זכותא קיימי קמיה. פרוזא קם וכרין פלוני עבד כך מאן יוליף עליה זכות. אי אית מאן דיוליף עליה זכות יאות. ואי לאו הא אתמסר לסנטירא וכלא ידע קב"ה אמאי אצטריך לכל דא אלא בגין בגין דלא יהא פטרא דפומא לבני עלמא אלא לאחזאה דכלא עביד בארח קשוט וניחא קמיה מאן דאשתזיב מן דיניה. ואי תימא מנא לן, האי אתמסר לחכימין. ואפ' למאן דלא ידעי מאן דבעי לאסתכלא ישגח במה דאיהו באתגלייא וידע במה דאיהו בסתרא דהא כלא כגוונא חדא כל מה דפקיד קב"ה בארעא כלא איהו כגוונא דלעילא. יומא דר"ה איהו יומא דדינא ומלכא יתיב בפרסטיא דדינא סנטירא קא אתי וחפי פתחא דמלכא ותבע דינא. ואף על גב דקב"ה רחים ליה לדינא כד"א כי אני יי' אוהב משפט נצח רחמימוי דבנוי לרחימוי דדינא. ובשעתא דסנטירא קם למטען מלין עליהו. פקיד למתקע בשופר בגין לאתערא רחמי מתתא לעילא בההוא שופר סלקא ההוא קלא כלילא באשא ורוחא ומיא. ואתעביד מנייהו קלא חדא ואתער קלא אחרא לעילא. כד ההוא קלא אתער מעילא ומתתא כדין כל טענות דקא טעין ההוא מקטרגא מתערבי ביומא דר"ה נפיק יצחק בלחודוי וקרי לעשו לאטעמא ליה תבשילין דכל עלמא כפום ארחוי. דהא בההיא שעתא ותכהין עיניו מראות דנפיק מניה מאן דאחשה אפי ברין ואתפרש ושכיב על ערסיה דדינא וקרי לעשו ואמר וצודה לי צידה ועשה לי מטעמים והביאה לי. ורבקה אמרה אל יעקב בנה רחמא דנפשא בנה רחמא דאתמסר לה מיומא דאתברי עלמא. ופקידת ליה לאתערא איהו באינון מטעמים דיליה. ויעקב אתער מתתא מתלבש בצלותין ובעותין. והקול קול יעקב בההוא שופר דקא סליק ואתער יעקב לגביה ואתקריב בהדיה ויש לו ויאכל ואתכליל דא בדא. כיון דאתכליל בהדיה ויבא לון יין דא יין דמנטרא יין דהוא חדו דלכא רזא דעלמא דאתי כדין וירח את ריח בגדיו צלותא דסלקין ובעותין ויברכהו. נח רוגזא וחדדי

לְבָא וְכָלָא אִיהוּ רַחֲמֵי. כִּינּוּ דְאִיהוּ אֶתְכַלִּיל בְּיַעֲקֹב כָּל אֵינּוּן חַיִּילִין וְתוֹקֶפִין וְרוּגְזִין
דְּהוּ זְמִינִין אֶתְבְּדְרוּ וְלֹא אֲשַׁתְּכֹחוּ תַמָּן וְיִשְׂרָאֵל נִפְקִין מִן דִּינָא בְּחֻדָּה וּבְבִרְכָאן. וְיִהִי
אֲךָ יֵצֵא יֵצֵא יַעֲקֹב מֵאֵת פָּנֵי יִצְחָק אָבִיו בְּיוֹמָא דָּא בְּחֻדָּה וּבְבִרְכָאן עֲלָאִין וְעָשׂוּ אַחִיו בָּא
מִצִּידוֹ טַעִין טוֹעֲנֵי מַעֲוֹבְדֵי דְעֵלְמָא. וְיַעֲשׂ גַּם הוּא מְטַעֲמִים חֲדִיד לִישְׁנִיָּה לְמַטְעֵן טַעֲנוֹת.
אֶתְקִין סִהְדֵי וְיָבֵא לְאָבִיו וַיֹּאמֶר יָקוּם אָבִי יִתְעַר בְּדִינוּי. וַיֹּאכֹל כָּמָה עוֹבְדִין בִּישִׁין דְּכָל
עֲלְמָא דְקָא אֲשַׁכְחָנָא וַיִּחְרַד יִצְחָק חֲרָדָה גְּדוּלָּה עַד מָאד דְּהָא לֹא יָכִיל לְאֶתְפָּרְשָׁא
מִכְּלָלָא דְיַעֲקֹב דְאִיהוּ בְּחֻדָּה. וַיֹּאמֶר מִי אֵיפָה הוּא הֵצֵד צִיד בְּכַמָּה צְלוֹתִין וּבְעוֹתִין
וְאוֹכֵל מִכָּל בְּטָרָם תָּבֵא וְאַבְרָכֵהוּ גַּם בְּרוּךְ יִהְיֶה. כְּשִׁמוּעַ עָשׂוּ אֶת דְּבָרֵי (יִצְחָק) אָבִיו
וַיַּעֲזֶק צַעֲקָה וְגו'. דְּחָמִי דְּהָא צִידוֹ לֹא הָוָה כָּלוּם. עַד לְבִתְרָא אָמַר לִיהּ הִנֵּה מִשְׁמַנִּי
הָאָרֶץ יִהְיֶה וְגו'. אֲלִין תְּקִיפִין וְאַכְלוּסִין דְּשָׂאָר עַמִּין וְדָא קִשְׂיָא לִיהּ מִכְּלָא. וַיִּשְׁטוּם
עָשׂוּ אֶת יַעֲקֹב לְמִיזֵל אֲבִתְרִיָּה וּלְקִטְרָגָא לִיהּ תְּדִיר. וַיַּעֲקֹב אָזִיל בְּאֵינּוּן יוֹמִין דְּבִין רֹאשׁ
הַשָּׁנָה לְיוֹם הַכַּפּוּרִים עָרִיק לְאֲשַׁתּוֹבָא מִנִּיהּ. תָּב בְּתִיּוֹבְתָא שׁוּי גְרַמִּיָּה בְּתַעֲנִיתָא עַד
דְּאֵתִי רֹאשׁ הַשָּׁנָה וַיִּי"ה כְּדִין יִדְעִי יִשְׂרָאֵל דְּעָשׂוּ בָּא וְעָמּוּ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ כָּלְהוּ
מִקְטָרְגִי זְמִינִין לְקִטְרָגָא לֹון וַיִּירָא יַעֲקֹב מָאד וַיֵּצֵר לוֹ סִגִּי בְּעֻלּוֹתִין וּבְעוֹתִין וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
אֱלֹהֵי אָבִי אֲבָרְכֶם וְאֱלֹהֵי אָבִי וְגו'. עַד דְּנִטִּיל עֵיטָא וַאֲמַר כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה פָּנָיו בְּמִנְחָה
הַהוּלָכְתָּ לְפָנַי וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְּיָדוֹ מִנְחָה וְגו' עוֹזִים מֵאֲתִים וְתִשְׁשִׁים עֶשְׂרִים וְגו' גְּמָלִים
וְגו' כֹּךְ הוּא סִטְרָא דִּילִיָּה גְּמָלִים הוּא נָחַשׁ כְּמִין גְּמַל. בְּשַׁעֲתָא דְּפִתִּי סִמָּאֵל לְאָדָם
אַרְכִּיב עַל נָחַשׁ כְּמִין גְּמַל. תְּנִינָן מֵאֵן דְּחָמִי גְּמַל בְּחֻלְמִיָּה מִיתָה נִקְנָסָה עֲלִיו מְלַמְעָלָה
וְאֲשַׁתִּיב מִינָהּ. וְכָלָא חֵד. וְכִדִּין אֶהְדֵּר עָשׂוּ אֶפְטְרוֹפּוֹסָא דְיַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב לֹא בָּעָא דּוּבְשִׁיָּה
וְעוֹקְצִיָּה. יַעֲבֹר נָא אֲדוֹנִי לְפָנַי עֲבָדוּ. כְּדִין וַיֵּשֶׁב בַּיּוֹם הַהוּא עָשׂוּ לְדִרְכּוֹ אֵימָתִי בְּשַׁעֲתָא
נְעִילָה דְּהָא אֶתְפָּרֵשׁ מְעַמָּא קִדִּישָׁא וְקַב"ה שְׂבִיק לְחוּבִיהוֹן וְכַפֵּר עֲלֵיהוּ. כִּינּוּ דְּהָהוּא
מִקְטָרְגָא אָזִל בְּהָהוּא דּוֹרוּנָא וְאֶתְפָּרֵשׁ מִנִּיָּהוּ בְּעִי קַב"ה לְמַחְדֵי בְּכַנּוּי מַה כְּתִיב וַיַּעֲקֹב

נָסַע סִכְתָּה וַיָּבֶן לוֹ בֵּית וָגו'. עַל כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם סְכוּת. כִּי־נֶן דִּיתְבוּ בְּסִכּוֹת הָא אֲשֶׁתִּיבוּ מִן מְקֻטְרָגָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָדִי בְּבִנּוּי. וְכָאָה חוֹלְקָהוֹן בְּהָאֵי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי:

תרגום לעברית

חסר תרגום

טקסט הזוהר

(ויקרא כ"ג) אַךְ בְּעֶשְׂרִי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכַּפּוּרִים הוּא מְקָרָא קֹדֶשׁ יְהִיָּה לָכֶם. רַבִּי חֲזִיא פֶתַח, (תהלים לב) לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נָשׁוּי פִּשְׁעַ כָּסוּי חֲטָאָה. לְדוֹד מִשְׁכִּיל, הָא תַנִּינָן בִּי' זִינִי זְמָרָא (נ"א אֶתְתִּקוֹן) אֶתְקָרִי סֵפֶר תְּהִלִּים, בְּנִצּוֹחַ, בְּנִגּוֹן, בְּמִשְׁכִּיל, בְּמִכְתָּם, בְּמִזְמוֹר, בְּשִׁיר, בְּאֲשֶׁרִי, בְּתַפְלָה, בְּהוֹדָאָה, בְּהִלְלוּיָהּ, וְעֲלָאָה מְכֻלָּהוּ הִלְלוּיָהּ, וְהָא אוֹקְמוּהָ.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אָבָא, בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה נִבְרָא אָדָם, וְעָמַד בְּדִין לִפְנֵי אֲדוֹנּוֹ וְשָׁב בְּתִשְׁבּוּכָה, וְקִבֵּל אוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אָמַר לוֹ, אָדָם, אַתָּה תְּהִיָּה סִימָן לְבְנֵיךָ לְדוּרֵי דוֹרוֹת, בַּיּוֹם הַזֶּה יַעֲמְדוּ בְּדִין. אִם יָשׁוּבוּ, אָנִי אֶקְבֵּל אוֹתָם, וְאֶעֱמַד מִכַּסָּא דִּין, וְאֶתִּישֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וְאֶרְחֵם עֲלֵיהֶם. וְדוֹד אָמַר, (תהלים קד) אֶהְבֵּתִי כִי יִשְׁמַע ה' אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנֵי. וְעַל זֶה כָּתוּב, (שם קל) כִּי עָמַד הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרָא. וְכָתוּב, (שם לו) כִּי עָמַד מִקּוֹר חַיִּים בְּאוֹרָה נִרְאָה אוֹר. אַךְ בְּעֶשְׂרִי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכַּפּוּרִים הוּא מְקָרָא קֹדֶשׁ יְהִיָּה לָכֶם. רַבִּי חֲזִיא פֶתַח, (שם לב) לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נָשׁוּי פִּשְׁעַ כָּסוּי חֲטָאָה. לְדוֹד מִשְׁכִּיל, הָרִי שְׁנִינּוּ, בְּעֶשְׂרָה מִינֵי זְמָר נִקְרָא (נֶתְקוֹן) סֵפֶר תְּהִלִּים: בְּנִצּוֹחַ, בְּנִגּוֹן, בְּמִשְׁכִּיל, בְּמִכְתָּם, בְּמִזְמוֹר, בְּשִׁיר, בְּאֲשֶׁרִי, בְּתַפְלָה, בְּהוֹדָאָה, בְּהִלְלוּיָהּ. וְהַעֲלִינָן מִכָּלָם - הִלְלוּיָהּ, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ. דַּ יָּא מְהִימָנָא

רעיא מהימנא פקודא (מ'ג) דא, לאתענא ביומא דכפורי, לאכנעא גופא ונפשא, ברזא דחמשה ענויין, דחמשה דרגין דיומא דכפורי. דהא מקטרגא קא אתי לאדכרא חוביהון, כמה דאתמר. וכלהו בתיובתא שלימתא קמי אבוהון. כלא, כמה דאתמר בכמה דוכתי. (ע"כ רעיא מהימנא) (פקודא מ"ד למפלח כהנא וכו' ס"ג ע"א)

תרגום לעברית

מצוה זו, להתענות ביום הכפורים, להכניע את הגוף ואת הנפש, בסוד של חמשה ענויים של חמש דרגות של יום הכפורים. שהרי המקטרג בא להזכיר את חטאיהם, כמו שנתבאר, וכלם בתשובה שלמה לפני אביהם. הכל כמו שנאמר בכמה מקומות. (ע"כ רעיא מהימנא).

טקסט הזוהר

הכא משכיל, אתריה ידיע, מהו משכיל, מיא דאחכימו לאינון דשתו להו, ההוא אתר (ס"א דמשתדלן בהוא אתר) דאקרי משכיל, כמה דאת אמר, (משלי טז) משכיל על דבר ימצא טוב. ובגין דאקרי הכי, תליא ביה סליחה, חירו דחירין. הדא הוא דכתיב אשרי נשוי פשע כסוי חטאה.

תרגום לעברית

כאן משכיל, מקומו ידוע. מהו משכיל? מים שמחכימים את אותם ששותים אותם, אותו המקום (שמשתדלים באותו מקום) שנקרא משכיל, כמו שנאמר (משלי יז) משכיל על דבר ימצא טוב. ומשום שנקרא כה, תליא בו סליחה, חרות החירות. זהו שכתוב אשרי נשוי פשע כסוי חטאה.

מאי כסוי חטאה. הא אוקמוה, דהוא כסוי מבני נשא, ההוא חטאה דחב לקודשא בריה
הוא, ואודי קמי קודשא בריה הוא. אבל (ס"א כסוי חטאה) תא חזי, כד בר נש חטי,
וחב זמנא חדא, ותריז ותלתא, ולא אהדר ביה, הא חובוי באתגליא אינון ומפרסמי לון
לעילא, ומפרסמי לון לתתא. וכרוזי אזלין קמיה ומכרוזי, אסתלקו מסחרניה דפלגיא,
נזיף הוא ממאריה, נזיף הוא לעילא, נזיף הוא לתתא, ווי ליה דפגים דיוקנא דמאריה,
ווי ליה דלא חייש ליקרא דמאריה, קודשא בריה הוא גלי חוביה לעילא, חדא הוא
דכתיב, (איוב כ) יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו. וכד בר נש אזיל באורחא
דמאריה, ואשתדל בפולחניה, ואזדמן ליה חטאה חד, כלא מכסין עלויה, עלאין
ותתאין, דא אקרי כסוי חטאה.

תרגום לעברית

מה זה כסוי חטאה? הרי פרשוה, שהוא כסוי מבני אדם אותו חטא שחטא לקדוש ברוך
הוא והודה לפני הקדוש ברוך הוא. אבל (כסוי חטאה) בא ראה, כשאדם חוטא,
ומתחיל פעם אחת ופעמים ושלש ולא חוזר בו, הרי חטאיו הם בגלוי, ומפרסמים
אותם למעלה, ומפרסמים אותם למטה. והכרוזים הולכים לפניו ומכריזים: הסתלקו
מסביב לפלוני, נזוף הוא מאדונו, נזוף הוא למעלה, נזוף הוא למטה, אוי לו שפגם את
דיוקן רבונו! אוי לו שאינו חושש על כבוד רבונו! הקדוש ברוך הוא מגלה חטאו
למעלה. זהו שכתוב, (איוב כ) יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו. וכשאדם הולך
בדרך רבונו ומשתדל בעבודתו, והזדמן לו חטא אחד - הכל מכסים עליו, עליונים
ותחתונים, זה נקרא כסוי חטאה.

טקסט הזוהר

אמר ליה רבי אבא, עד כעז לא מטית לעקרא דמלה. ושפיר קאמרתי. והאי דקאמרו
חבריאי שפיר. אבל אי הכי, מכוסה חטאה מבעי ליה, מהו כסוי חטאה.

אמר לו רבי אבא, עד עכשו לא הגעת לעקר הדבר, ויפה אמרת. וזהו שאמרו החברים - יפה. אבל אם כן, מכסה חטאה היה צריך להיות! מהו פסוי חטאה?

טקסט הזהיר

אלא תרי מלי דחכמתא אית ביה, ותריווייהו הכי. חד כמה דתנינן, דעובדין טבין דבר נש עביד בהאי עלמא, עבדין ליה בההוא עלמא לבושא יקירא עלאה, לאתלבשא בהו. וכד בר נש אתקין עובדין טבין, וגברין עליה עובדין בישין, ואשגח ביה קודשא בריך הוא, ועובדוי בישין סגיאין, ואיהו רשע, דאשתכח חטאה קמי מאריה, ותוהא על אינון טבאן דעבד בקדמיתא, הא אתאביד הוא מכלא, מהאי עלמא, ומעלמא דאתי. מה עביד קודשא בריך הוא מאינון טבאן דעביד האי חטאה בקדמיתא.

תרגום לעברית

אלא שני דברי חכמה יש בו, ושניהם כן. אחד, כמו ששנינו, שמעשים טובים שאדם עושה בעולם הזה, עושים לו באותו העולם לבוש נכבד עליון להתלבש בהם. וכשאדם מתקן מעשים טובים, וגוברים עליו מעשים רעים, והקדוש ברוך הוא משגיח בו, ומעשיו הרעים רבים, והוא רשע, שנמצא חוטא לפני אדונו, ותוהא על אותן טובות שעשה בראשונה, הרי נאכד הוא מן הכל, מהעולם הזה ומהעולם הבא. מה עושה הקדוש ברוך הוא מאותן טובות שעשה החוטא הזה בראשונה?

טקסט הזהיר

אלא קודשא בריך הוא, אף על גב דההוא רשע חטאה אתאביד. אינון טבאן וזכין לא אתאבידו. אית צדיק דאזיל בארחוי דמלכא עלאה, ואתקין לבושוי מעובדוי, ועד לא אשלים לבושוי, אסתלק. קודשא בריך הוא אשלים ליה, מאינון עובדין דעבד (ס"א דאבד) האי רשע חטאה, ואשלים לבושוי, לאתתקנא בהו בההוא עלמא, הדא הוא

דְּכָתִיב, (איוב כז) יָכִין וְצָדִיק יִלְבָּשׁ. הֵהוּא חֲטָאָה אֶתְקִין, וְצָדִיק אֶתְחַפִּי מִמָּה דְאִיהוּ תִקִּין, הֵדָא הוּא דְכָתִיב כְּסוּי חֲטָאָה, (כסוי הוא מדא דחטאה אתחפוי מחטאה) וְעַל דָּא לֹא כָתִיב מְכוּסָה, אֲלֵא כְסוּי.

תרגום לעברית

אֲלֵא הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִף עַל גַּב שְׂאוֹתוֹ רָשָׁע חוּטֵא נֶאֱבָד, אוֹתָן טוֹבוֹת וְזָכוֹת לֹא נֶאֱבָדוֹת. יֵשׁ צָדִיק שֶׁהוּלֵךְ בְּדַרְכֵי הַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן וּמִתְקִין לְבוּשָׁיו מִמַּעֲשָׂיו, וְטָרַם שֶׁהַשְּׁלִים אֶת לְבוּשָׁיו הַסֵּתֶלֶק - הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁלֵּם לוֹ מֵאוֹתָם הַמַּעֲשִׂים שֶׁעָשָׂה (שאבד) הָרָשָׁע הַחוּטֵא הַזֶּה, וּמְשַׁלֵּם אֶת לְבוּשָׁיו שִׁיתִּתְקֶן בָּהֶם בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שם כז) יָכִין וְצָדִיק יִלְבָּשׁ. אוֹתוֹ חוּטֵא הִתְקִין, וְהַצָּדִיק מִתְכַּסֶּה מִמָּה שֶׁהוּא הִתְקִין. זֶהוּ שְׁכָתוּב כְּסוּי חֲטָאָה, (הכסוי הוא מזה החטאה, מתכסה מהחטאה) וְעַל כֵּן לֹא כָתוּב מְכֻסָּה, אֲלֵא כְסוּי.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"א ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

וְחֵד, דְּאֶתְחַפִּי הֵהוּא חֲטָאָה דְּהָאִי זַכָּאָה, בְּאִינוֹן דְּאֶקְרוּן מְצוּלוֹת יָם, דְּהָא מֵאֵן דְּנָפִיל בְּמְצוּלוֹת יָם, לֹא אֶשְׁתַּכַּח לְעֵלְמִין בְּגִין דְּמִיִּין חָפִין עָלְיָהּ. (מאן מצולות ים) כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (מיכה ז) וְתִשְׁלִיךְ

תרגום לעברית

וְאֶחָד, שֶׁהִתְכַּסֶּה אוֹתוֹ הַחֲטָא שֶׁל הַצָּדִיק הַזֶּה בְּאוֹתָם שֶׁנִּקְרְאוּ מְצוּלוֹת יָם, שֶׁהָרִי מִי שְׁנוּפֵל בְּמְצוּלוֹת יָם, לֹא נִמָּצֵא לְעוֹלָמִים, מִשּׁוּם שֶׁהַמִּים מְכַסִּים עֲלֵיהֶם, (מהו המצולות ים, ') כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מיכה ז) וְתִשְׁלִיךְ בְּמְצוּלוֹת יָם כָּל חֲטָאָתָם. מִי הֵם מְצוּלוֹת יָם? אֲלֵא סוּד נִכְבֵּד הוּא, וְהָרִי (בארה רבי שמעון אמר) בְּאֵר אוֹתוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, כָּל אוֹתָם

שָׁבֵאוּ מִצַּד הַקֶּשֶׁה, וְנִאָּחֲזוּ בְּמִינֵי רָעִים, בְּכַתְּרֵי הַתַּחְתּוֹנִים, כְּמוֹ עֲזָאזֵל בְּיוֹם
הַכְּפוּרִים, זֶה נִקְרָא מְצוּלוֹת יָם, כְּמוֹ פְּסֻלַּת הַכֶּסֶף כְּשֶׁבוֹחֲנִים אוֹתוֹ בְּאֵשׁ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
הַגּוֹ סִיגִים מְכֻסָּה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.
מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5
עיצוב הדף: זוהר היומי.